

FARSKÝ LIST

7. október - 13. október 2024, číslo 569

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Kto je kráľ Baudouin, ktorého chce pápež František kanonizovať?

Na konci veľmi náročného mesiaca medzinárodných ciest pápež František prekvapivo oznámil tisícom účastníkov pápežskej omše na Štadióne kráľa Baudouina v Bruseli v nedeľu 29. októbra, že chce začať proces kanonizácie kráľa Baudouina.

„Po svojom návrate do Ríma začnem proces blahorečenia kráľa Baudouina,“ povedal pápež, keď dav vybuchol v radostných výkrikoch a potlesku. František ďalej opísal Baudouina ako muža viery, ktorý slúži ako príklad pre dnešných vodcov. Zároveň požiadal belgických biskupov, aby sa „angažovali“ v podpore Baudouinovej kanonizácie.

Kto je teda tento belgický kráľ, ktorý, ak sa pápežovi podarí, sa môže stať ďalším katolíckym monarchom, ktorý bude vyhlásený za svätého? Zoznámte sa s kráľom Baudouinom, ktorý sa radšej vzdal svojej pozemskej koruny, ako by sa mal podieľať na zabíjaní nenarodených detí. Baudouin sa narodil v roku 1930 na belgickom zámku Stuyvenberg. Jeho život bol od mladosti poznačený ťažkosťami. Jeho matka, kráľovná Astrid, zahynula pri autonehode, keď mal len štyri roky, a vo veku 14 rokov ho spolu s rodinou zajali nacistickí okupanti. Po vojne revolučné sily v krajine prinútili jeho otca Leopolda III. abdikovať v prospech svojho syna, čo znamenalo, že Baudouin nastúpil na trón. Počas jeho vlády v rokoch 1951 až 1993 zažilo Belgicko a celý svet obdobie intenzívnych sociálnych, politických a náboženských otrasov. Napriek všetkým týmto zmenám Baudouin vykonával svoje povinnosti s úplnou oddanosťou svojej krajine a katolíckej viere a slúžil ako jeden z mála

zjednocujúcich faktorov v krajine, za čo ho jeho ľud miloval.

V roku 1960 sa oženil so zbožnou katolíčkou, princeznou Fabiolou de Mora y Aragon. Hoci Baudouin veľmi túžil byť otcom, kráľovský pár nikdy nemal deti; kráľovná Fabiola počas manželstva päťkrát potratila. Baudouin aj Fabiola si však zachovali hlbokú vieru v Boha. Manželia nachádzali silu v Eucharistii a podľa svedectva kaplána belgického dvora sa denne spoločne zúčastňovali na svätej omši. Baudouin a Fabiola boli veľkými propagátormi viery, najmä katolíckeho charizmatického hnutia. Ich svedectvo ostro kontrastovalo so všeobecným odklonom Belgicka, Európy a Západu od kresťanstva smerom k sekularizmu.

V roku 1990 sa Baudouin a Fabiola vybrali na púť do „Loretánskeho domčeka“ v talianskom Lorete. Počas tejto púte prosili Pannu Máriu o odvahu bojovať proti novému belgickému zákonu legalizujúcemu potraty, o ktorom sa v tom čase diskutovalo. Len o niekoľko mesiacov neskôr belgický parlament prijal zákon, ktorý legalizoval potraty do 12. týždňa tehotenstva. Baudouin bol ako kráľ povinný podpísať všetky nové zákony. Tento zákon však odmietol podpísať. S odvolaním sa na svoje katolícke presvedčenie a vlastnú neschopnosť mať deti Baudouin informoval vládu, že zákon nemôže a nechce podpísať. V správe belgickému premiérovi Wilfriedovi Martensovi Baudouin vysvetlil svoje rozhodnutie slovami: „Obávam sa, že tento zákon prispeje k citelnému zníženiu úcty k životu najslabších z nás.“ Toto rozhodnutie vyvolalo značnú politickú odozvu a uvrhlo krajinu do ústavnej krízy.

V reakcii na kritiku Baudouin napísal: „Viem, že som si týmto krokom nevybral ľahkú cestu a že

riskujem, že ma mnohí spoluobčania nepochopia. Tých, ktorí môžu byť šokovaní mojim rozhodnutím, sa pýtam: Je správne, že som jediný belgický občan, ktorý je nútený konať proti svojmu svedomiu v takejto kľúčovej oblasti? Je sloboda svedomia posvätná pre každého okrem kráľa?“ Martens nakoniec navrhol kompromis, v ktorom Baudouin súhlasil s tým, že sa vyhlási za nespôsobilého vládnuť, aby vláda mohla uskutočniť demokratický proces potrebný na prijatie zákona. Dňa 3. apríla 1990 bol Baudouin so svojim súhlasom zosadený z belgického trónu, pretože odmietol podpísať zákon o interrupciách. Vzhľadom na jeho obrovskú popularitu mu však parlament vrátil korunu už o 36 hodín neskôr, 5. apríla. Baudouin zomrel 31. júla 1993 na infarkt vo veku 63 rokov. Opäť spojil krajinu, keď občania v celom Belgicku smútili za jeho odchodom. Vládu nepretržite 42 rokov s výnimkou tých 36 hodín v roku 1990. Pápež Ján Pavol II. ocenil Baudouina na generálnej audiencii v roku 1995 slovami, že „bol veľkým strážcom práv ľudského svedomia, pripravený brániť Božie prikázania, najmä piate prikázanie „Nezabiješ“, hlavne pokiaľ ide o ochranu života nenarodených detí“.

Počas uplynulého víkendu pápež František v sprievode súčasného belgického kráľa Filipa a kráľovnej Mathildy navštívil kráľovskú hrobku Panny Márie v Laekene v Bruseli, kde sa pomodlil pred Baudouinovým hrobom. Podľa Vatikánu František ocenil Baudouinovu odvahu, že sa rozhodol „opustiť svoje miesto kráľa, aby nepodpísal vražedný zákon“. S odkazom na zákon, o ktorom sa v súčasnosti v Belgicku diskutuje a ktorý má ešte viac rozšíriť interrupcie, Tlačová kancelária Svätej stolice uviedla, že „pápež vyzval Belgičanov, aby k nemu [Baudouinovi] vzhliadali v tomto čase, keď sa ešte stále tvoria trestné zákony“. Vo svetle tohto a ďalších zákonov, konfliktov a bojov na celom svete František vyjadril nádej, že Baudouin

„príklad ako muža viery osvieti tých, ktorí vládnu“.

Pápež: Modliť sa znamená dovoliť Duchu Svätému, aby zmenil naše srdce

Prinášame predslav pápeža Františka ku knihe s názvom „Ako nás učil Ježiš. Modlitba pútnikov nádeje“, ktorá vyjde v stredu 9. októbra vo vydavateľstve Sv. Pavla (Edizioni San Paolo). V predslave, ktorý v predstihu vydal denník Avvenire, sú zhromaždené úvahy pápeža Františka o modlitbe. Niektoré z nich ešte neboli publikované.

Modliť som sa naučil od svojej starej mamy. Ona je tá, ktorá ma naučila modliť sa a odovzdala mi aj úctu k svätému Jozefovi. Potom mi duchovní otcovia, ktorých som mal v seminári aj v Spoločnosti Ježišovej, pomáhali napredovať v skúsenosti modlitby.

Spomedzi nich by som rád spomenul pátra Miguela Angela Fiorita, argentínskeho jezuitu, profesora filozofie, ale aj nadšenca spirituality. Jeho diela teraz vyšli aj v Taliansku. Je to veľký duchovný učiteľ, ktorý ma naučil rásť v spôsobe modlitby. Usporiadal mnoho kurzov o spiritualite. Naučil ma modliť sa ako syn, a nie hľadať sladkosti útechy: Ako dochádza k modlitbe? Ako si navyknuť na modlitbu? Čo robiť, keď v nej pociťujeme útechu alebo aj neútechu, keď nemáme chuť modliť sa? Bol pre mňa učiteľom duchovného života. Moja formácia v modlitbe v priebehu času zostala rovnaká.

Ani ako u pápeža sa u mňa nič nezmenilo: modlím sa ako vždy, v rovnakom rytme. Niekedy je to niekoľko vokálnych modlitieb, niekedy pred Najsvätejšou sviatosťou znášam aj nejakú tu suchopárnosť. Moja modlitba pokračovala s krásnymi i s menej peknými vecami. Niekedy si myslím, že sa musím modliť viac, to áno. Niet času, ale musím sa viac modliť. Vždy som teda

späť s Liturgiou hodín, nikdy ju neopúšťam: popoludní večery, neskôr oficium čítaní, ráno chvály a potom svätá omša. A potom modlitba rozjímania, meditácie. Keď mám nejaký čas, snažím sa trochu porozprávať s Pánom a niečo sa ho opýtať, avšak bojím sa, že odpovie...

A potom je tu modlitba Otče náš, Ježišova modlitba. Je v nej všetko! Keď učeníci prosili Ježiša, aby ich naučil modliť sa, nezavolał katechéta, aby ich poučil o nejakej metodike modlitby, alebo nejakého špecialistu na umenie modlitby. Povedal im: „Hovorte takto: Otče náš“ (porov. Lk 11, 2). Otče náš je univerzálna modlitba, modlitba synov a dcér, modlitba dôvery, modlitba odvahy a tiež modlitba odovzdania sa. Je to veľká modlitba.

A sú tu aj modlitby k Panne Márii: aj ja mám veľkú dôveru v Pannu Máriu, vždy sa modlím ruženec. Rád ju vnímam blízko seba, pretože ona je Matka a vedie nás. Je jeden veľmi pekný príbeh, samozrejme, je to legenda, ktorá nám hovorí, ako Panna Mária všetkých zachraňuje! Je to príbeh tzv. Panny Márie od figliarov, ochrankyne zlodejov. Tí kradnú, ale keďže sa k nej modlia, potom, čo jeden z nich zomrie, Panna Mária, ktorá je pri nebeskom okne, mu naznačí, aby sa skryl. A povie mu, aby nešiel k Petrovi, ktorý ho nepustí dnu. Večer však otvorí nebeské okno a pustí ho odtiaľ dovnútra. Toto sa mi páči: Panna Mária je tá, ktorá ťa vpustí cez okno. Je to takmer pašovanie dnu. Ako v Káne Galilejskej. Pán nemal slobodu povedať nie. Takto to má so svojím Synom. Ona je taká: prosebná všemohúcnosť.

Aj vďaka tejto dôvere na konci svojich verejných prejavov vždy prosím o modlitbu. V tejto službe Cirkvi potrebujem, aby ma spoločenstvo podporovalo. Ak ťa Cirkev nepodporí modlitbou, skončil si. Spoločenstvo musí podporovať svojho biskupa a biskup sa musí modliť za spoločenstvo. Modlitba otvára srdce Pánovi, a keď Duch vstúpi, zmení vo vnútri tvoj život. Preto sa treba modliť,

otvoriť srdce a nechať priestor Duchu. Modlíme sa k Ježišovi, k Otcovi, k Panne Márii, ale nie často sa v modlitbe obraciame na Ducha Svätého. Ale je to práve Duch Svätý, ktorý mení naše srdce, vstupuje do nášho srdca a mení ho. Otec nás nepomazáva, Syn nás nepomazáva. Je to Duch, ktorý nás pomazáva svojou prítomnosťou, a práve pomazanie Duchom Svätým mi umožňuje dobre pochopiť skutočnosť Cirkvi a Božie tajomstvo.

Uplynulo 20 rokov od blahorečenia posledného uhorského kráľa Karola I.

Vo štvrtok 3. októbra uplynulo 20 rokov od blahorečenia posledného rakúskeho cisára a posledného uhorského kráľa Karola I.

Blahoslavený Karol I. pochádzal z habsbursko-lotrinskej dynastie. V rokoch 1916 – 1918 bol posledným rakúskym cisárom, českým kráľom, uhorským apoštolským kráľom a moravským markgrófom. Jeho celé meno je Karol František Jozef Ľudovít Hubert Juraj Otto Mária Habsbursko-Lotrinský. Zomrel 2. apríla 1922 vo veku 35 rokov na zápal pľúc na ostrove Madeira. Narodil sa 18. augusta 1887 na zámku Persenbeug v Dolnom Rakúsku. V detstve sa zdržiaval najmä v Dolnom Rakúsku, vo Viedni a v Čechách. V roku 1911 sa oženil so Zitou Bourbon-Parmovou, s ktorou mal 8 detí, z ktorých Oto bol vtedy jeho nástupcom. Manželstvo Karola I. a Zity bolo veľmi príkladné. V deň svojej svadby povedal svojej neveste: „Teraz si musíme navzájom pomôcť do neba!“ Pápež Pius X. im poslal svadobné posolstvo, v ktorom stálo: „V trpkých chvíľach, ktorých manželia určite nebudú ušetriť, nech je vám oporou viera v Boha, nech nájdete útočisko v šťastnom rodinnom živote.“ Jeho želanie sa skutočne splnilo. Spájala ich hlboká viera, spoločné uctievanie Boha, ale aj vzájomné zdieľanie všetkých oblastí života. Na sklonku

života Charles povedal svojej manželke: „...v náručí Spasiteľa, ty a ja a naše milované deti. Tak veľmi ťa milujem.“

Karol I. nastúpil na trón 21. novembra 1916 po svojom prastrýkovi Františkovi Jozefovi I. Počas svojej vlády sa veľmi snažil zastaviť prvú svetovú vojnu. Bohužiaľ, napriek všetkým mierovým rokovaniam sa vojnu nepodarilo ukončiť. Po rozpade Rakúsko-Uhorska v roku 1918 musel odísť do exilu. V roku 1921 sa dvakrát pokúsil prevziať vládu v Maďarsku. Následne musel s celou rodinou odísť do exilu na vzdialený ostrov Madeira, kde 2. apríla 1922 zomrel na zápal pľúc. Podľa takzvaného habsburského zákona sa v Rakúsku nesmel používať žiadny z jeho

šľachtických alebo panovníckych titulov. Napriek tomu sa často oslovuje arcivojvoda. Bývalý pápež Benedikt XVI. ho takto označil počas audiencie. Zaujímavé je, že ak by sa stal českým kráľom, mohol by sa označovať ako Karol IV. Toto označenie už má iný slávny a obľúbený panovník z rodu Luxemburgovcov. Ako český kráľ bol preto označovaný len ako Karol I. Bol štvrtým cisárom tohto mena len vo Svätej ríši rímskej. V roku 2004 ho pápež Ján Pavol II. vyhlásil za blahoslaveného. V Českej republike si jeho vládu každoročne pripomínajú na zámku v Brandýse nad Labem kultúrnym podujatím Audencia u cisára Karla I., kde ako mladý arcivojvoda strávil niekoľko rokov svojho života.

	Čičava	Komárany	Memík
Po 7.10.	<i>Svätí mučeníci Sergej a Bakchus</i>		
	18.00 +Ján, Pavlína (r.Ragancíková)	16.30 +Anna (r.Pavlová) + panychýda	
Ut 8.10.	<i>Prepodobná matka Pelágia</i>		
	18.00 +Emília (r.Stašková)		
St 9.10.	<i>Svätý apoštol Jakub Alfejev</i>		
			18.00 +Helena (r.Venglovičová)
Št 10.10.	<i>Svätí mučeníci Eulampios a Eulampia</i>		
	8.00 +Anton, Mária (r.Šmichová)		
Pi 11.10.	<i>Svätý apoštol Filip, jeden zo siedmich diakonov</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	18.00 *ZBP r.Fialová a Martonová		
So 12.10.	<i>Svätý mučeníci Probus, Tarach a Andronik</i>		
Ne 13.10.	Dvadsiataprva nedela po Päťdesiatnici <i>Svätý mučeník Karpos a spoločníci</i> UŽ LEN 6 TÝŽDŇOV DO SVÄTÝCH MISÍ!		
	9.15 *ZBP Matúš, Denisa, Matúš (r.Vileníková)	11.00 *ZBP Patrik Mati	7.30 *za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.